

¹So spricht der HERR: Gehe hinab in das Haus des Königs in Juda und rede daselbst dies Wort² und sprich: Höre des HERRN Wort, du König Juda's, der du auf dem Stuhl Davids sitzt, du und deine Knechte und dein Volk, die zu diesen Toren eingehen.³So spricht der HERR: Haltet Recht und Gerechtigkeit, und errettet den Beraubten von des Frevlers Hand, und schindet nicht die Fremdlinge, Waisen und Witwen, und tut niemand Gewalt, und vergießt nicht unschuldig Blut an dieser Stätte.⁴Werdet ihr solches tun, so sollen durch die Tore dieses Hauses einziehen Könige die auf Davids Stuhl sitzen, zu Wagen und zu Rosse, samt ihren Knechten und ihrem Volk.⁵Werdet ihr aber solchem nicht gehorchen, so habe ich bei mir selbst geschworen, spricht der HERR, dies Haus soll zerstört werden.⁶Denn so spricht der HERR von dem Hause des Königs in Juda: Ein Gilead bist du mir, ein Haupt im Libanon. Was gilt's? ich will dich zur Wüste und die Einwohner ohne Städte machen.⁷Denn ich habe den Verderber über dich bestellt, einen jeglichen mit seinen Waffen; die sollen deine auserwählten Zedern umhauen und ins Feuer werfen.⁸So werden viele Heiden vor dieser Stadt vorübergehen und untereinander sagen: Warum hat der HERR mit dieser großen Stadt also gehandelt?⁹Und man wird antworten: Darum daß sie den Bund des HERRN, ihres Gottes, verlassen und andere Götter angebetet und ihnen gedient haben.¹⁰Weinet nicht über die Toten und grämet euch nicht darum; weinet aber über den, der dahinzieht; denn er wird

¹هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، انْزِلْ إِلَى بَيْتِ مَلِكِ يَهُودَا وَتَكَلِّمْ هُنَاكَ بِهَذِهِ الْكَلِمَةِ² وَقُلْ، اسْمَعْ كَلِمَةَ الرَّبِّ يَا مَلِكِ يَهُودَا الْجَالِسِ عَلَى كُرْسِيِّ دَاوُدَ، أَنْتَ وَعَبِيدُكَ وَسَعْبُكَ الدَّاجِلِينَ فِي هَذِهِ الْأَبْوَابِ.³هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، أَجْزُوا حَقًّا وَعَدْلًا، وَأَقْبِدُوا الْمَعْصُوبَ مِنْ يَدِ الظَّالِمِ، وَالْعَرَبِيبَ وَالْيَتِيمَ وَالْأرْمَلَةَ لَا تَضْطَهُدُوا وَلَا تَطْلِمُوا، وَلَا تَسْفِكُوا دَمًا رَكِيًّا فِي هَذَا الْمَوْضِعِ.⁴لَأَكْفُمُ إِنْ قَعَلْتُمْ هَذَا الْأَمْرَ بَدْخُلُ فِي أَبْوَابِ هَذَا الْبَيْتِ مُلُوكُ جَالِسُونَ لِدَاوُدَ عَلَى كُرْسِيِّهِ رَاكِبِينَ فِي مَرْكَبَاتٍ وَعَلَى خَيْلٍ. هُوَ وَعَبِيدُهُ وَسَعْبُهُ.⁵وَإِنْ لَمْ تَسْمَعُوا لِهَذِهِ الْكَلِمَاتِ فَقَدْ أَفْسَمْتُ بِنَفْسِي يَقُولُ الرَّبُّ إِنَّ هَذَا الْبَيْتَ يَكُونُ خَرَابًا.⁶لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ عَنْ بَيْتِ مَلِكِ يَهُودَا، جَلْعَادُ أَنْتَ لِي. رَأْسٌ مِنْ لُبْنَانَ. إِنِّي أَجْعَلُكَ بَرِّيَّةً، مُدْنًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ.⁷وَأَقْدَسُ عَلَيْكَ مُهْلِكِينَ كُلِّ وَاحِدٍ وَإِلَيْهِ، فَيَقْطَعُونَ خِيَارَ أَرْزَاكَ وَيُلْقُونَهُ فِي النَّارِ. وَيَعْبُرُ أُمَّمٌ كَثِيرَةٌ فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ، وَيَقُولُونَ الْوَاحِدُ لِصَاحِبِهِ، لِمَاذَا قَعَلَ الرَّبُّ مِثْلَ هَذَا لِهَذِهِ الْمَدِينَةِ الْعَظِيمَةِ.⁹فَيَقُولُونَ، مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ تَرَكُوا عَهْدَ الرَّبِّ إِلَهُهُمْ وَسَجَدُوا لِإِلَهَةٍ أُخْرَى وَعَبَدُوهَا.¹⁰لَا تَبْكُوا مَبْتَأًا وَلَا تَبْدُوهُ. ابْكُوا ابْكُوا مَنْ يَمْضِي، لِأَنَّهُ لَا يَرْجِعُ بَعْدُ فِتْرَى أَرْضِ مِيلَادِهِ.¹¹لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ عَنْ سَلُومَ بْنِ يُوْشِبْيَا مَلِكِ يَهُودَا، الْمَالِكِ عَوَصًا عَنْ يُوْشِبْيَا أَبِيهِ، الَّذِي حَرَجَ مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ لَا يَرْجِعُ إِلَيْهِ بَعْدُ.¹²بَلْ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي سَبَّوهُ إِلَيْهِ، يَمُوتُ. وَهَذِهِ الْأَرْضُ لَا يَرَاهَا بَعْدُ.¹³وَبَلْ لِمَنْ يَبْنِي بَيْتَهُ يَغْيِرُ عَدْلَ وَعِلَاقِيهِ بَغْيِرِ حَقِّ، الَّذِي يَسْتَحْدِمُ صَاحِبَهُ مَجَانًا وَلَا يُعْطِيهِ أَجْرَتَهُ.¹⁴الْقَائِلُ، أَنبِي لِنَفْسِي بَيْتًا وَسِبْعًا وَعِلَاقِي فَسِيحَةً وَيَسْنُقُ لِنَفْسِهِ كَوَيَّ وَيَسْقِفُ بِأَرْزٍ وَيَبْدُهُنَّ بِمُعْرَفَةٍ. هَلْ تَمْلِكُ لِأَنَّكَ أَنْتَ تُحَازِي الْأَرْضَ. أَمَا أَكَلْتُ أَبُوكَ وَشَرِبْتُ وَأَجْرِي حَقًّا وَعَدْلًا. جِيئَنِي كَانَ لَهُ حَبِيرٌ.¹⁶قَصَى قَصَاءَ الْفَقِيرِ وَالْمَسْكِينِ، جِيئَنِي كَانَ حَبِيرٌ. أَلَيْسَ ذَلِكَ مَعْرِفَتِي يَقُولُ الرَّبُّ.¹⁷لَأَنَّ عَيْنِيكَ وَقَلْبِيكَ لَيْسَتْ إِلَّا عَلَى حَظْفِي، وَعَلَى الدَّمِ الرَّكِي لَيْسَفُكَةً، وَعَلَى الْإِعْتِصَابِ وَالطَّلْمِ لِنَعْمَلَهُمَا.¹⁸لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ عَنْ يَهُوَيَاقِيمَ بْنِ يُوْشِبْيَا مَلِكِ يَهُودَا، لَا يَبْدُوهُ قَائِلِينَ، أِهْ يَا أَحِي أَوْ أِهْ يَا أَحِي. لَا يَبْدُوهُ قَائِلِينَ، أِهْ يَا سَيْدِي أَوْ أِهْ يَا جَلَالَتِي.¹⁹يُدْقَنُ دَفْنَ جِمَارٍ مَسْحُوبًا وَمَطْرُوحًا بَعِيدًا عَنْ أَبْوَابِ أُورُشَلِيمَ.²⁰إِضْعِدِي عَلَى لُبْنَانَ وَاصْرُخِي، وَفِي بَاشَانَ أَطْلِقِي صَوْتِي، وَاصْرُخِي

nimmer wiederkommen, daß er sein Vaterland sehen möchte.¹¹ Denn so spricht der HERR von Sallum, dem Sohn Josias, des Königs in Juda, welcher König ist anstatt seines Vaters Josia, der von dieser Stätte hinausgezogen ist: Er wird nicht wieder herkommen,¹² sondern muß sterben an dem Ort, dahin er gefangen geführt ist, und wird dies Land nicht mehr sehen.¹³ Weh dem, der sein Haus mit Sünden baut und seine Gemächer mit Unrecht, der seinen Nächsten umsonst arbeiten läßt und gibt ihm seinen Lohn nicht¹⁴ und denkt: "Wohlan, ich will mir ein großes Haus bauen und weite Gemächer!" und läßt sich Fenster drein hauen und es mit Zedern täfeln und rot malen!¹⁵ Meinst du, du wollest König sein, weil du mit Zedern prangst? Hat dein Vater nicht auch gegessen und getrunken und hielt dennoch über Recht und Gerechtigkeit, und es ging ihm wohl?¹⁶ Er half dem Elenden und Armen zum Recht, und es ging ihm wohl. Ist's nicht also, daß solches heißt, mich recht erkennen? spricht der HERR.¹⁷ Aber deine Augen und dein Herz stehen nicht also, sondern auf deinen Geiz, auf unschuldig Blut zu vergießen, zu freveln und unterzustoßen.¹⁸ Darum spricht der HERR von Jojakim, dem Sohn Josias, dem König Juda's: Man wird ihn nicht beklagen: "Ach Bruder! ach Schwester!", man wird ihn auch nicht beklagen: "Ach Herr! ach Edler!"¹⁹ Er soll wie ein Esel begraben werden, zerschleift und hinausgeworfen vor die Tore Jerusalems.²⁰ Gehe hinauf auf den Libanon und schreie und laß dich hören zu Basan und schreie von Abarim; denn alle deine

من عتاريم، لأنه قد سجع كل مجيبك.²¹ تكلمت إليك في راحتك. قلت، لا أسمع. هذا طريفك منذ صباك أنك لا تسمعين لصوتي.²² كل رعاتك ترعاهم الریح، ومجسوك يذهبون إلى السبي. فحينئذ تحزين وتحلين لأجل كل سرك.²³ أيتها الساكنة في لبنان المعشسة في الأزر، كم يسفق عليك عند إتيان المحاض عليك وجع كوالدة.²⁴ حي أنا يقول الرب، ولو كان كنياهو بن يهوذاقيم ملك يهوذا حتماً على يدي أئمتي فأني من هناك أزرعك.²⁵ وأسلمك ليد طالبي نفسك، وليد الذين تخاف منهم، وليد نبوخذنصر ملك بابل، وليد الكلدانيين.²⁶ وأطرحك وأملك التي ولدتك إلى أرض أخرى لم تولدا فيها، وهناك تموتان.²⁷ أما الأرض التي يستاقان إلى الرجوع إليها فلا يرجعان إليها.²⁸ هل هذا الرجل كنياهو وعاء خزف مهان مكسور، أو إناء ليست فيه مسرة. لماذا طرح هو وتسله وألقوا إلى أرض لم يعرفوها.²⁹ يا أرض يا أرض، يا أرض اسمعي كلمة الرب.³⁰ هكذا قال الرب، اكثبوا هذا الرجل عقيماً رجلاً لا ينجح في أيامه، لأنه لا ينجح من نسله أحد جالساً على كرسي داود وحاكماً بعد في يهوذا.

Liebhaber sind zunichte gemacht.²¹ Ich habe dir's vorhergesagt, da es noch wohl um dich stand; aber du sprachst: "Ich will nicht hören." Also hast du dein Lebtage getan, daß du meiner Stimme nicht gehorchtest.²² Alle deine Hirten wird der Wind weiden, und deine Liebhaber ziehen gefangen dahin; da mußt du zum Spott und zu Schanden werden um aller deiner Bosheit willen.²³ Die du jetzt auf dem Libanon wohnest und in Zedern nistest, wie schön wirst du sehen, wenn dir Schmerzen und Wehen kommen werden wie einer in Kindsnöten!²⁴ So wahr ich lebe, spricht der HERR, wenn Chonja, der Sohn Jojakims, der König Juda's, ein Siegelring wäre an meiner rechten Hand, so wollte ich dich doch abreißen²⁵ und in die Hände geben derer, die nach deinem Leben stehen und vor welchen du dich fürchtest, in die Hände Nebukadnezars, des Königs zu Babel, und der Chaldäer.²⁶ Und ich will dich und deine Mutter, die dich geboren hat, in ein anderes Land treiben, das nicht euer Vaterland ist, und sollt daselbst sterben.²⁷ Und in das Land, da sie von Herzen gern wieder hin wären, sollen sie nicht wiederkommen.²⁸ Wie ein elender, verachteter, verstoßener Mann ist doch Chonja! ein unwertes Gefäß! Ach wie ist er doch samt seinem Samen so vertrieben und in ein unbekanntes Land geworfen!²⁹ O Land, Land, Land, höre des HERRN Wort!³⁰ So spricht der HERR: Schreibet an diesen Mann als einen, der ohne Kinder ist, einen Mann, dem es sein Lebtage nicht gelingt. Denn er wird das Glück nicht haben, daß jemand seines Samens auf dem Stuhl Davids sitze und fürder in Juda

herrsche.